

SKEBY OG ØSTRUP SOGNE

KIRKEBLADET

februar - marts 2020, årg. 31 nr. 1

Flotte fjordhuse indviet ved Klintebjerg havn

Festlig indvielse af fjordhuse
Familie fra Syrien bor nu i Danmark

Vandring på kirkegården
Jesper er landmand i Daugstrup

Målsætning: "Vi vil være en aktiv, lyttende og inddragende kirke"

Festlig indvielse af Klintebjergs flotte fjordhuse

Borgmester Morten Andersen holdt tale

Lørdag den 25. januar blev de otte nye flotte fjordhuse i Klintebjerg indviet ved snoreklip af borgmester Morten Andersen. Det skete under overværelse af 200 mennesker.

Næste trin i planen for området bliver ifølge Trine Wenckheim fra Udvikling Klintebjerg et fælleshus, fjordbad, flydebro og sauna.

Bagefter var der pølser og drikkevarer til alle

Kalender

4.

FEB

3.

MARTS

Frokostklubben for mænd

Frokostklubben er altid den 1. tirsdag i måneden. Man tilmelder sig ikke, men møder bare op med sin madpakke og 40 kr. på lommen. Vi giver os god tid til frokosten, og så får vi også et foredrag. Stedet er i februar Østrup præstegård.

Tirsdag den 4. februar kl. 11 - 13

Niels Peter Frederiksen fortæller om Thomas Snerum, superspionen, der afslørede den tyske Fanøradar under 2. verdenskrig.

Tirsdag den 3. marts kl. 11 - 13

Vi skal på besøg hos robotvirksomheden, Mobile Industrial Robots, der ligger på Emil Neckelmansvej 15F i Tietgenbyen. Vi mødes der klokken 11.00 og får en rundvisning. Husk at medbringe madpakke.

17.

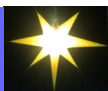
FEB

2.

MARTS

16.

MARTS

Livssamtaler den 17. februar, 2. marts og 16. marts.

Hver gang kl. 19.00 - 20.30

Hvis du har lyst, er du velkommen til at være med til "livssamtaler". Vi taler om livet og om troen, og præsten er med som inspirator og ordstyrer.

Sted: Østrup præstegård

KIRKEBLADETS REDAKTIONSGRUPPE

Keld B. Hansen, Lars Larsen, Sanne Timmermann, Tessa Gjødesen, Peter Kirkeby, Alexandra Lund-Tholander, Mikkel Koch Lund-Hansen og Carsten Michael Pedersen.

8.

MARTS

Folkekirkens Nødhjælps sogneindsamling her i Østrup og Skejby sogn.

GIV KLIMAHJÆLP TIL VERDENS FATTIGSTE

Mens Zimbabwe er ramt af historisk tørke, er nabolandet Malawi netop blevet ramt af voldsomme oversvømmelser.

Huse er brast sammen, og høsten på markerne ødelagt. Kvæg er drevet på flugt, og hele familier må søge tilflugt hos pårørende. Klimaforandringer kan se ud på mange måder, men har det tilfælles, at de ødelægger liv.

Gå med den 8. marts, når vi samler ind til dem, der er hårdest ramt af klimaforandringerne.

Tilmeld dig her: www.blivindsamler.dk

Tag godt imod vore indsamlere søndag den 8. marts mellem klokken 10 og 14.

Voldsom regn har smadret familiers hjem i Malawi. Nu må de søge tilflugt hos pårørende, som stadig har deres huse efter oversvømmelserne.

Fra Syrien til Danmark

Hella, Ronje og Luma

Ronje, Hella og Luma kommer fra Syrien, men i maj 2013 flygtede de fra deres hjemland og til Danmark. I juli 2013 ankom familien til Otterup, hvor de har boet lige siden.

Jeg har kendt familien siden december 2015, hvor jeg mødte Ronje og hendes mand, Issa. Til stor sorg især for familien men også for mange af os danskere afgik Issa pludseligt ved døden. Det var i februar 2017. Issa var meget udadvendt og en meget dygtig musiker, og han huskes af mange for sin musik og sin smittende livsglæde.

Da jeg en januar aften sidder hos Ronje og hendes to døtre, Hella og Luma, i deres lejlighed i Otterup, beder jeg dem om at fortælle deres historie, der begynder i hjembyen Aleppo, der ligger i det nordlige Syrien.

Hjembyen Aleppo

Ronje fortæller, at vi havde et godt liv i Aleppo i Syrien. Vi boede i et smukt område, og det var et fredeligt sted at bo. Vi var glade for vores hjem, og vi havde mange gode

venner omkring os. Både Issa og jeg havde et godt job. Issa, der jo er musiker, underviste i musik om dagen og om aftenen og natten spillede han på flere livemusik restauranter.

Jeg er uddannet farmaceut, og var blevet ansat i et medicinalfirma, hvor jeg efterhånden var blevet chef for 150 ansatte. Jeg havde altså en god stilling og arbejdede mange timer hver dag.

Vi er kristne, og vi boede i det kristne kvarter i Aleppo. Samtidig oplevede vi, at kristne og muslimer levede fredeligt side om side. Hella og Luma gik på den kristne friskole, hvor de blandt andet blev undervist på engelsk og fransk. På skolen var der også muslimske elever, og det var ikke noget problem.

Uroligheder og flugt

Men i 2011 kom de første uroligheder. De begyndte ude i landsbyerne, og inde i Aleppo kunne man høre skyderier derude fra.

Senere rykkede urolighederne tættere på, det blev farligt at gå i skole, og Hella og Luma blev holdt hjemme.

I 2013 traf Ronje og Issa beslutningen om at flygte ud af landet. Assadregeringens udrensning af anderledes tænkende var blevet for stor en trussel, og samtidig kunne vi mærke nogle islamiske bevægelser, der gjorde os bange. Man var også begyndt med kidnappinger. To af Aleppos biskopper - inklusive vores egen - var blevet kidnappet. Det var en meget svær beslutning at flygte, fortæller Ronje, men vi så ingen anden udvej end at gøre forsøget.

I maj 2013 flygtede vi så fra Syrien til Danmark, og i juli samme år ankom vi til Otterup.

Ønsket om at gøre gavn i Danmark

Både Issa og jeg havde fra starten et godt samarbejde med Nordfyns kommune, og vi startede straks med at gå til undervisning i dansk, fortæller Ronje.

Luma startede i august i Otterup skoles multiklasse, hvor hun modtog mange timers danskundervisning, og Hella kom i skole i Odense. Allerede syv måneder senere kunne Luma, den yngste af de to søstre, tage en 9. klasses eksamen, og kort efter bestod Hella dansk på niveau fem, som er det højeste niveau. Allerede

fra august 2014 begyndte både Hella og Luma at gå på HF.

Ronje fortæller, at hele familien kom til at befinde sig rigtig godt i Danmark. Vi var glade for at komme til et land med demokrati og ytringsfrihed. Det var jo ikke noget, vi havde i Syrien. Nordfyns kommune har også på mange måder hjulpet os, blandt andet med uddannelse og praktik.

Fra ankomsten til Danmark var Ronje og Issa derfor enige om, at de ville gøre alt for at lære dansk sprog og kultur, så at de hurtigst muligt kunne søge arbejde, og så de ved at arbejde kunne give noget tilbage til det danske samfund.

Det er naturligvis svært at forlade alt det, man holder af i sit hjemland, for at flygte til et land, man slet ikke kender. Vi savner også vores familie i Syrien. Vi er meget urolige for dem og taler tit med dem, og hører dem sige, at de lever i den allerstørste utryghed. Men selv om vi kommer fra Syrien og er tæt forbundet med vores familie i Syri-

Hella

en, så er vi nået dertil, at vi føler vi os som danskere.

Vi har kæmpet

De tre fortæller samstemmende, at siden vi kom her til Danmark, har vi kæmpet for at nå dertil, hvor vi er i dag. Vi har arbejdet og studeret for at kunne klare os i det danske samfund.

Luma læser for øjeblikket medicin på 2. år, og lige nu læser hun til eksamen. Hella læser til bygningsingeniør på 3. år, og hun læser også til eksamen. Men fra den 3. februar skal hun i praktik i Brørup i Midtjylland. Der skal hun arbejde i en stor virksomhed, der fremstiller betonelementer.

Sideløbende med deres studier har Hella og Luma altid haft fritidsarbejde. De har blandt andet begge arbejdet som tolke.

Ronje har de sidste par år haft et godt job som integrationsmedarbejder i Nordfyns kommune.

Luma

Mangler permanent opholdstilladelse

Deres store udfordring lige nu er, at de endnu ikke har fået tildelt permanent opholdstilladelse. De lever en tilværelse, hvor de får tildelt opholdstilladelse for to år ad gangen. Det giver et liv, hvor du aldrig rigtig ved, hvad du kan regne med. Derfor har vi følelsen af at stå i et vadeded, og det er med til at gøre det svært for os.

Jeg har en dansk kæreste fortæller, Luma. Min bedste veninde er også dansk, så hvordan skal jeg kunne rejse herfra? Og Ronje fortæller, at hendes kære Issa ligger begravet på Otterup kirkegård, og at det er en god grund til, at hun ikke kan flytte.

Mens jeg cykler hjem fra mit besøg i Otterup tænker jeg på, hvor sympatiske og dygtige og velintegrerede Ronje, Hella og Luma er. Jeg håber for dem, at de snart må få tildelt en permanent opholdstilladelse.

Fantastisk syrisk aften i Østrup præstegård

Som annonceret i sidste nummer af kirkebladet blev der den 22. januar afholdt syrisk aften i præstegårdens konfirmandstue.

Det var Ronje, der havde taget initiativ til den syriske aften. Ud fra et ønske om at lade danskere smage syrisk mad samt for at informere os om det land, som hun kommer fra.

Der kom 50 mennesker til aftenen, og det var Ronje, der præsterede egenhændigt at lave mad til os alle sammen. I løbet af aftenen fik vi serveret både forret, hovedret og dessert.

Mellem forret og hovedret blev der vist billeder fra Syrien. Billederne handlede om Syriens historie og traditioner, og da Ronje er kristen, handlede nogle af billederne også om de smukke og meget gamle kirker, der findes i Syrien.

Mellem hovedret og dessert var der en halv times musikalsk underholdning ved et syrisk søskendepar på hhv. 16 og 17 år.

Efter desserten modtog Ronje stående klapsalver. Det havde været en fantastisk aften, og os, der var med til gildet, var meget imponerede over Ronje, der havde organiseret aftenen og lavet meget lækker mad til 50 personer.

En vandring på kirkegården

En dag kom jeg tilfældigt forbi Østrup kirkegård. Et ægtepar var kommet for at sætte en buket blomster ved et urnegravsted. Manden havde grebet en vandkande og var ved at vande buketten.

Sådan kommer der i løbet af en dag mange besøg på kirkegården. Nogen kommer der dagligt, mens andre aldrig eller meget sjældent kommer der.

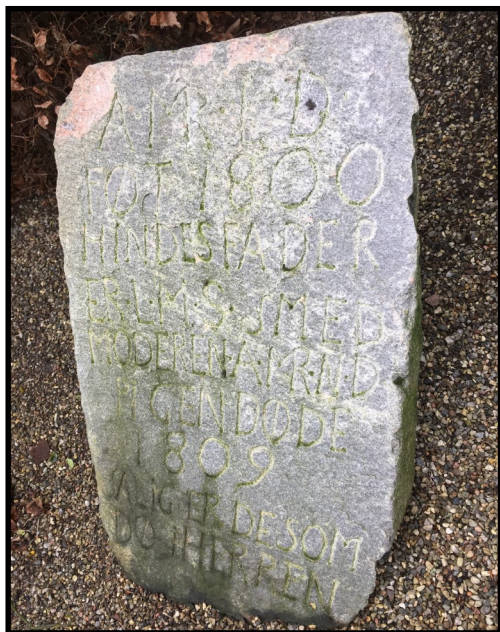
For mig er der noget meget velkendt både ved Østrup, Skeby og Gerskov kirkegård. Sommetider går jeg tur på kirkegårdene for at finde navnene på dem, som jeg har kendt. Eller for at læse om dem fra gammel tid, som jeg ikke har kendt.

Rundt omkring på kirkegårdene er der opstillet bænke, for når man er på besøg på en kirkegård, må man gerne give sig tid. I foråret kan man fx sidde der og nyde forårsolen. På kirkegårdene er der også plantet buske, der tiltrækker sommerfugle og insekter. Og der er sat fuglekasser op; det styrker fuglelivet.

Som nævnt kan man gå omkring og se på nogle af de gamle gravsten. På Østrup kirkegård findes en gammel sten fra 1809. Det drejer sig om en pige, der blev født i år 1800. Pigen døde altså som barn, og på stenen står der, at : "Hindis far er ... smed", og så står der til sidst, at "Salige er de som dø i Herren."

Gravsten på Østrup kirkegård rejst over en præst, der var i Østrup i 59 år. Foto: KBH

*Gammel gravsten på Østrup kirkegård
rejst over en pige født år 1800. Foto: KBH*

På en anden sten nævnes pastor Søren Peder Lassen, der blev født i Trondheim i 1785 og som i hele 59 år (1818 - 1877) var sognepræst i Østrup og Hjadstrup. Søren Peder Lassen er stadig kendt her på egnen, og det skyldes, at han var præst i en tid, hvor folk begyndte at få faste efternavne. Det skulle vise sig, at pastor Lassen var meget frisk til at give folk efternavne, og ofte blev folk opkaldt efter lokale stednavne. Vi har stadig folk her på egnen, der bærer efternavne, der stammer tilbage til Lassen. For eksempel navnene Bæksted, Damberg, Damsted, Fredberg, Høilund, Klinggaard, Laulund, Norberg, Sinddal, Vanggaard, Vikkelsø og Yndgaard.

På en gravsten på Skeby kirkegård står der "Julemand". Det er normalt en sten, som børn er meget fascinerede af og har spørgsmål til.

Jeg går tit og ser på, hvor gamle folk er blevet. Af menneskers alder kan man se, at der er tale om mange forskellige menneskeskæbner. Nogle af dem kender jeg og andre kender jeg ikke. Nogle er døde alt for tidligt, mens andre er blevet næsten hundrede år.

På de fleste gravsten er et menneskes fødselsår markeret med en stjerne (*), og dødsåret er markeret med et kors (†). Stjernen skal minde om Betlehemsstjernen og om Jesu fødsel. Og korset skal minde om Jesu død. Det er blot et par af de symboler og udtryk på en kirkegård, der minder om menneskers tro og håb.

Når man går på kirkegården kan man også lægge mærke til en udvikling, der er sket

over de sidste årtier. En gang skulle man - næsten - altid have et gravsted med en gravsten og en hæk omkring. Men i dag foretrækkes mange andre former for gravsteder. Der er fx urnegravstedet på cirka en meter gange en meter med plads til en lille sten.

Der er også de ukendtes gravsted, hvor afdøde ingen sten får. Og der er plænegravstedet, hvor afdødes navn står på en stenplade, der er lagt ned i en plæne.

Ved Østrup kirke er der også anlagt en skovkirkegård med plads til både kister og urner. Endelig vælger nogen den løsning, at deres aske skal spredes over havet.

Sådan vidner kirkegården i dag om, at lysten til et traditionelt gravsted er blevet mindre. Samtidig er lysten til de individuelle løsninger blevet større.

Leder ved Keld B. Hansen

Folkekirken skal reducere sit CO₂ med 70%

I begyndelsen af januar kom samtlige danske biskopper med en udmelding om, at folkekirken - ligesom det øvrige samfund - skal have det som sit mål at reducere sit CO₂ udslip med 70% frem mod 2030.

De 70% skal altid regnes i forhold til udslippet i 1990, og derfor betyder det reelt, at men skal reducere CO₂ udslippet med cirka 50% i forhold til det nuværende.

Det ligner efter min mening en fornuftig udmelding af biskopperne, for på den måde er kirken med til at bakke op om det mål, der er sat for hele det øvrige samfund. Det viser, at kirken som alle andre institutioner i dette land, er parat til at påtage sig et ansvar.

3 grønne kirker

Østrup, Skeby og Gerskov kirker har gennem de sidste ti år være grønne kirker, og i Danmark er vi nu i alt cirka 240 grønne kirker. De grønne kirker har det til fælles, at vi har gennemført en række miljøltiltag for at gavne naturen og for at reducere vores CO₂ aftryk. I netværket af grønne kirker har vi

gennem en årrække forsøgt at inspirere hinanden til at blive bedre på det grønne område, fx. inden for opvarmning, transport, genbrug, indkøb og forvaltning af kirkens jord.

Hos os forsøger vi at spare på varmen i kirkerne uden at det går ud over komforten. Vi planlægger også en omlægning af præstegårdsjordens 11 hektar, så jorden bliver til større gavn for naturen. Vi overvejer også jævnligt, hvordan kirkens indkøb, transport og brug af maskiner kan blive mere miljøvenlig. Flere af disse initiativer har allerede været beskrevet i dette blad.

Vi skal blive bedre i fremtiden

Men det mål, som biskopperne og samfundet som helhed har sat sig i forhold til reduktion af CO₂ udslippet betyder, at vore kirker skal have endnu mere fokus på det i fremtiden, samt at alle andre danske kirker skal blive bedre til CO₂-reduktion.

Det bliver helt sikkert udfordrende at være en del af udviklingen i de kommende år. Det bliver garanteret også meget spændende.

Jesper er landmand i Daugstrup

Jesper Hyldal Christensen

Jeg opsøger Jesper, der er landmand og har gården Nylundgård, der ligger i Daugstrup, få hundrede meter uden for byskiltet. I døren bliver jeg modtaget af en storsmilende Jesper! Der står skistøvler i entreen, og han fortæller mig, at han og familien om tre dage skal en uge på skiferie i Østrig. Det har jeg glædet mig til i 354 dage, siger han. Derefter kommer der kaffe i kopperne, og så kommer samtalen til især at handle om Jespers liv som landmand.

Jesper Hyldal Christensen er landmand på fuld tid på Nylundgård i Daugstrup. Han er også familiefar og bor sammen med Mette, der arbejder som pædagog i "Fyrtårnet" i Egense, samt børnene, Johanna (13), Mathilde (8) og Freja (4).

Da Jesper var barn, boede hans bedsteforældre på gården; dengang boede han med sine forældre på en anden gård i Daugstrup, kun cirka 200 meter fra Nylundgård.

Jesper giver flere gange udtryk for, at han holder meget af vores egn, og at han er glad for at bo på gården i Daugstrup. Som barn gik han på Skovløkkeskolen, og bortset fra dengang han gik på efterskole, har han altid boet i Daugstrup.

Efter efterskoleopholdet tog han landbrugsuddannelsen, så han i år 2000 stod med det grønne bevis, der gjorde det muligt for ham at købe et landbrug.

Blev landmand i 2006

I år 2004 færdiggjorde Jesper en virksomhedslederuddannelse, og i 2006 købte han bedsteforældrenes hus og det dertil hørende landbrug. Han købte landbruget af sin far, Helge Hyldal Christensen, der også er landmand, og som i en årrække drev familiens to gårde i Daugstrup.

I 2006 startede Jesper med 50 køer og 170 hektar jord. Men for tre år siden skilte Jesper sig af med køerne, så nu dyrker han 9 udelukkende jorden, der i mellemtiden er

blevet til 400 hektar. Han ejer i dag cirka 40% af jorden - resten er lejet og er placeret inden for en radius af ti kilometer.

Det dyrker Jesper

En af Jespers afgrøder er spinatfrø. Vidste du for resten at 75% af de spinatfrø, der dyrkes i verden, kommer fra Danmark, og at der findes 150 forskellige sorter af spinat? Jesper har fået kontrakt på at dyrke to sorter af spinat, da frøavlerfirmaet ønsker, at den enkelte landmand specialiserer sig.

En anden afgrøde er frø af skorzonerrødder, og frøene eksporteres først og fremmest til Kina. Desuden dyrker Jesper græsfrø, byg, hvede, rug og raps.

Spinatfrø

Det bedste ved at være landmand

Da jeg spørger Jesper, hvad det bedste ved at være landmand er, svarer han, at det må være arbejdet med hele tiden at blive dygtigere til sit arbejde. På en måde er man hele tiden til eksamen, og det er tilfredsstillende, hver gang man lykkes med at udføre arbejdet på en smartere måde.

Det at være landmand er også et meget frit erhverv. Der skal arbejdes meget, men langt hen ad vejen bestemmer man selv, og man har en frihed til at gøre mange af de ting, man har lyst til at gøre. Det sjoveste er naturligvis høsten. Også selv om man arbejder rigtig mange timer med høsten. Heldigvis har jeg James, der hjælper mig i landbruget i de perioder, hvor der er spidsbelastning, Min far, Helge, hjælper også meget til, og han kommer her næsten hver dag.

Dejligt men også besværligt

Jesper siger undervejs i interviewet, at han helst vil fortælle den gode historie om det at være landmand. For - som han siger - er det først og fremmest dejligt at være landmand.

Men sommetider er det også besværligt at være landmand. Når politikerne for eksempel i sidste øjeblik beslutter, at de mål man satte for efterafgrødernes opsamling af kvælstof skal rykkes frem fra 2021 til 2020. Så kan man som landmand godt synes det er lidt træls, siger Jesper og tilføjer, at der helt sikkert er mange ting, jeg gerne vil arbejde med på, men til gengæld vil jeg gerne have besked i god tid.

Bedre end vores rygte

En anden ting, som Jesper har på hjerte er, at landmænd på landsplan er bedre end deres rygte. Jesper er konventionel landmand, men det betyder ikke, at man bruger massevis af sprøjtemidler og er ligeglad med naturen. Jeg forsøger faktisk at mindske mit forbrug af sprøjtemidler, siger han. Dels af hensyn til naturen og dels fordi sprøjtemidler er pålagt store afgifter.

Jesper siger også, at hvad mange ikke ved er, at også økologerne anvender sprøjtemidler. De bruger ikke de samme sprøjtemidler som konventionelle landmænd, men forskellen mellem økologerne og de konventionelle landmænd ikke er så stor, som man tit vil gøre det til.

Og han fortsætter: Det gælder for eksempel for frugtavl, at en konventionelt drevet plantage fx kan producere 20 tons frugt per hektar. Tilsvarende kan en økologisk plantage, der anvender sprøjtemidler godkendt for økologisk drift, producere 10 tons per hektar, mens man i en plantage, hvor der overhovedet ikke sprøjtes, kun vil kunne producere 2½ tons per hektar. Det er denne store forskel mellem tallene, der gør, at økologien, der producerer mindre på det samme areal, ikke nødvendigvis er det rigtige valg.

Udlejningshuse og vilde blomster i rabatten

Som landmand må man være fleksibel, fortsætter Jesper, og forklarer, at han ved siden af sit erhverv som landmand udlejer tre huse i lokalområdet. Jesper har først været med til at sætte husene i stand, og bagefter lejer han husene ud. Det ser han som en god bibeskæftigelse.

Et af Jespers satsningsområder, som rigtig mange har bemærket, er hans stribe af vilde blomster, som han de sidste to år har sået i rabatten ved vejen uden for Daugstrup. Han fortæller, at han til sommer vil gøre det igen, for det pynter, og han har da også oplevet, at mange bemærker det og sætter pris på det.

Traktor og...

Den røde tråd i Jespers arbejde

Jesper forklarer, at han i alt hvad han gør, gerne vil gøre et godt stykke arbejde. Han vil gøre alt hvad han kan for at tilpasse mængden af fx gødning og sprøjtemidler, så den svarer til afgrødernes behov.

Her fortæller han om den moderne teknologi, som han benytter sig af, og som gør det muligt at gøde og sprøjte i forhold til planternes behov. Det drejer sig om, at satellitter regelmæssigt fotograferer hans marker, og at han af disse fotos kan se nøjagtigt hvor på markerne, der er brug for fx mere eller mindre gødning.

Derefter tager han ud på markerne og tilfø-

rer dem præcis den mængde gødning, der skal til og på de rigtige steder.

Jespers ønske om at gøre et godt stykke arbejde hører for ham også sammen med, at man skal rydde op efter sig. Når han som landmand er kommet til at køre jord op på vejen, skal det selvfølgelig så vidt muligt fjernes igen, siger han. Desværre skal Jesper også bruge tid på at fjerne dåser og søgar haveaffald, som andre har smidt på hans marker.

Snart skiferie

Mens vi har talt sammen er Jesper og hans familie kommet to timer tættere på Skiferien i Østrig. Jeg siger tak for kaffe og ønsker ham og familien en god tur på løjperne.

GUDSTJENESTER I ØSTRUP, SKEBY OG GERSKOV KIRKER

FEBRUAR

Søndag den 2. februar

Sidste søndag efter hellig tre konger

Østrup kirke kl. 10.30

Præst: Keld B. Hansen

Søndag den 16. februar

Søndag seksagesima

Gerskov kirke kl. 10.30

Præst: Stig Saxbjørn

Søndag den 9. februar

Søndag septuagesima

Skeby kirke kl. 10.30

Præst: Stig Saxbjørn

Søndag den 23. februar

fastelavn

Østrup kirke kl. 10.30

Præst: Keld B. Hansen

MARTS

Søndag den 1. marts

1. søndag i fasten

Skeby kirke kl. 9.00

Østrup kirke kl. 10.30

Præst: Keld B. Hansen

Søndag den 22. marts

Midfaste

Østrup kirke kl. 10.30

Præst: Stig Saxbjørn

Søndag den 8. marts

2. søndag i fasten

Østrup kirke kl. 10.30

Præst: Keld B. Hansen

Søndag den 29. marts

Mariæ bebudelsesdag

Skeby kirke kl. 10.30

Præst: Keld B. Hansen

Søndag den 15. marts

3. søndag i fasten

Gerskov kirke kl. 10.30

Præst: Keld B. Hansen

Søndag den 5. april

Palmesøndag

Østrup kirke kl. 10.30

Præst: Keld B. Hansen

Sognepræst og provst Keld B. Hansen, 23474144; **Sognepræst** Stig Saxbjørn, 24276655; **Graver ved Østrup, Skeby og Gerskov kirker:** Henning Madsen, 41263411; **Organist:** Niels Erik Clausen, 30556750.

NAVNE

Døbte:

Liam Adam Najjar

Jamila Abdo

Darya Najjar

Philip Akram Hannan Najjar

Leander Steiermark

Tobiasen

Døde:

Erik Klíxbüll Hansen

Merete Simonsen

Grethe Rigmor Rasmussen

Sonja Nielsen

Kirkens hjemmeside: www.oestrup-skeby-gerskov-kirker.dk

Kirkens facebookside: Østrup, Skeby og Gerskov kirke

Skovløkke Lokalforsamling hjemmeside: www.skovloekken.dk

Kirkebladet er trykt på FSC certificeret papir, der støtter bæredygtigt skovbrug

Kirkebil: Ældre, der ikke kan befordre sig selv, og som gerne vil til gudstjeneste eller til møde i præstegården, er velkomne til at benytte sig af teletaxi ordningen. Udgiften for brug af teletaxi kan refunderes af kirkekassen.